

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Som den gyldne Soel frembryder

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Som den gyldne Soel frembryder", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 534. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid139817/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Mit Støv vil Jesus vække,
Og herlig overdække
Med Himmel-Glands og Ære,
Hans Navn velsignet være!

8 Op, kiære Sjæl, stig op
Til Himlens Stjerne-Top,
Triumph og Lov at sjunge,
Med Hjerte, Mund og Tunge!
Dig, *Jesus!* Dig skee Ære!
Dit Navn velsignet være!

No. 289. *)

1 Som den gyldne Soel frembryder
Giennem den kulsorte Sky,
Og sin Straale-Glands udskyder,
Medens Mørk og Mulu maa flye,
Saa min *Jesus* af sin Grav,
At det ravnesorte Hav,
Opstod herlig fra de Døde
I en Paaske-Morgenrøde!

2 Tak, Du store Seier-Herrel
Tak, Du Livets Himmel-Helt,
Som ei lod dit Støv indspærre
I det helvedmørke Telt!
Tak, for tidlig op Du stod,
Traadte Døden under Fod!
Ei min Tunge kan den Glæde
Med tilbørlig Lov udkvæde!

3 Jeg kan finde i mit Hjerte,
At min Sjæl har Trøst deraf,
Som kan læge al min Smerte,
Naar jeg mindes kun den Grav,

*) *Kingos* Berømt, for en Deel omsat.

Hvor med Engle-Vagt Du laae,
Tændte Lys i mørke Vraa,
Og stod op med Kraft og Ære!
Hvad kan større Glæde være!

4 Snubler jeg paa glatte Veie,
Synker jeg i Armød ned,
Ligger jeg paa Syge-Leie,
Vaandes jeg i Usselhed,
Ligger jeg fortrængt, forhadet,
Og af Verden slet forladt,
Skal jeg Hums i Graven tage,
O, der er dog Haab tilbage!

5 Synd og Død og alle Pile,
Som fra Helved skydes kan,
Ligge brudte ved din Hvile
I det skumle Dødens Land,
Der begrov Du dem, og gav
Mig en sikker Støtte-Stav,
Thi til din Opreisnings Ære
Palmer jeg skal evig bære!

6 Som min Frelser jeg Dig kiender,
Og seer Din Almægtighed,
Din *Opstandelse* indspænder
Hvad jeg troer og hvad jeg veed,
Sprunget ud af den min *Daab*
Bringer Salighedens Haab,
Saa af den til mig udspringer
Evigt Liv med Engle-Vinger!

7 Lad kun Muldet mig bedække,
Lad kun smuldre mine Been!
Dog mig skal din Rost opvække,
Reise op foruden Meen;

Selv i Fiendens Orme-Gaard
Talt er mine Hoved-Haar,
Og forklaret denne Tunge
Evig skal din Priis udsjunge!

8 Tak da for al Jule-Glæde!
Tak for hvert dit Guddoms-Ord!
Tak for Daabens Himmel-Væde!
Tak for Sædet ved dit Bord!
Tak for Dødens bitre Vee!
Tak for din Opstandelse!
Tak, for Dig i Himlen inde
Salig jeg skal see og finde!

No. 290. *)

1 O, kæreste Siæl, op at vaage!
Thi Dødens og Helvedes Taage
Ved Solens Opgang er forsvundet,
Og Seiren for evig er vundet!

2 Bort, Synder og Laster og Lyder!
Fremskinner, I hellige Dyder!
Sig Jesus i Dødninge-Have
Lod med vore Synder begrave!

3 Et Offer-Lam for os er blevet
Til Slagter-Bænk ynkelig drevet,
Vor Christus, vor Glæde og Ære,
Han vilde vort Paaske-Lam være!

4 Hver rense sin Surdei af Hjerte!
Kun kort er den tidlige Smerte,
Og sødt er hvad Herren behager,
Det kaldes usyrede Kager!

*) *Kingos*, lidt ændret.